

Ministeriet for offentlige Arbejder. København, den 5. Maj 1919.

Fra „Dansk Lokomotivmands Forening“ har man modtaget et Andragende om, at der paa Grund af de høje Priser paa Beklædningsgenstande maa blive ydet Statsbanernes Lokomotivpersonale en Beklædningshjælp.

Til Støtte for sit Andragende har Foreningen bl. a. anført, at det for Lokomotivpersonalet paa Grund af de betydelige Temperaturforandringer, det under Tjenesten er udsat for, er nødvendigt at være varmt og godt paaklædt, samt at dette Personales Tøj hurtigt bliver tilsmudset og ødelagt af Kulstøv og Olie fra Lokomotivernes Maskindele og Smøreapparater.

Da man i det væsentlige kan tiltræde det anførte og navnlig maa erkende, at det nævnte Personale under den herskende Dyrtid ikke er saa gunstigt stillet som det øvrige kørende Personale, der faar udleveret fuld Uniform af Statsbanerne — idet Lokomotivpersonalet kun faar udleveret en Uniformshue aarlig og en Vinterkappe hvert 3die Aar, Lokomotivførere desuden en Kittel aarlig og Lokomotivfyrbødere et Sæt Overtrækstøj aarlig —, vilde man anse det for ønskeligt, om der foreløbig for Finansaaret 1918—19 kunde tilstaas enhver af de paa-gældende Tjenestemænd en midlertidig Beklædningshjælp af 75 Kr., hvilket vil medføre en Udgift af ca. 130 000 Kr.

Jeg tillader mig derfor at anmode det ærede Finansudvalg om til 3die Behandling i Folketinget af Forslaget til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1918—19 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 2 A. I. B. Statsbanerne, Driften, Udgift. Efter 98.
indsættes som nyt Nummer:

Til 3. e. 15. Maskintjenesten, Andre og uforudsete Udgifter. 130 000 Kr.

HASSING JØRGENSEN.

E. Lunn.

Til Folketingets Finansudvalg.

Ministeriet for offentlige Arbejder. København, den 7. Maj 1919.

Ved den i sin Tid afsluttede Overenskomst om Vejle—Give-Banens Overgang til Statsbanerne den 1. Oktober 1914 blev der med Hensyn til de med Privatbanen overgaaede Tjenestemænds Lønning truffet den Ordning, at der til vedkommende Stillings Grundløn lagdes saa mange Alderstillæg, at Lønningen ved Privatbanen i Overgangsøjeblikket saa vidt muligt naaedes, og derefter om fornødent mindre personlige Tillæg, der bortfaldt, naar yderligere Alderstillæg efter Forløbet af det fornødne Antal Aar efter Privatbanens Overtagelse opnaaedes, hvorhos Ancienneteten for saadanne Tjenestemænd, som herefter ikke vilde opnaa noget Alderstillæg, beregnedes fra Dagen for Banens Overtagelse.

Imidlertid er der efterhaanden opstaaet nogen Misfornøjelse mellem det paagældende Personale, idet nogle ikke ved Statsbanerne har opnaaet højere Løn saa hurtigt, som hvis de var forblevet under Privatbanens Lønningsbestemmelser, medens andre paa Grund af den Anciennetet, de har faaet tillagt ved Overgangen, ikke er saa gunstigt stillede, som de vilde have været, hvis de straks ved Begyndelsen af deres Jernbanetjeneste var blevet ansat ved Statsbanerne.

Man maa anse det for stemmende med Billighed, at de sidstnævnte, der udgør langt det overvejende Flertal af det paagældende Personale, stilles lige med andre Statsbane-Tjenestemænd derved, at der tillægges dem den Anciennetet i deres nuværende Stillinger, som de efter et Skøn i hvert enkelt Tilfælde vilde